

товѣ, защото азъ ще сѣднѣ тамъ и ще сѣднѣ сички-тѣ народы наоколо. Наизкаждайте косеры-тѣ, защото трѣба да са рѣже виноградъ-а; влѣзте, та тѣпчете, защото поставъ-а (корабъ-а) е пълнъ, преливатъ са ракли-тѣ на корабъ-а, защото е много тѣхна-та злоба. Гласове заечахъ на сѣдно-то поле, защото е близъ денъ господный на сѣднѣ-тѣ долини! Слънце-то и мѣсецъ-а ще потъмнѣятъ и звезди-тѣ ще скрѣятъ свѣтлость-тѣ си, а господъ ще викне отъ Сіонъ, и отъ Иерусалимъ ще пѣстне гласъ-а си, и ще са потърси небе-то и зема-та.“

Но погледни, съ каквъ любовъ поздравява църква-та свои-тѣ избранни въ свѣтоѣ: „дойдете вси вѣрни, да запѣемъ пѣсни-тѣ на свети отцы: на Антоніа върховный, на Евтиміа свѣтлый, на сѣкиго и на сички-тѣ заедно, и, като обикаламы съ мисли-тѣ си тѣхны-тѣ станове (полкове) като вторый рай на сладость-та, да са поклонимъ: ето дървета-та, кои-то е насадилъ Богъ нашъ, цѣвнѣхъ и пренесохъ Христъ Богъ плодове на вѣчный-а животъ, кои-то хранятъ наши-тѣ дѣши.“

Радвай са Египте (мисръ) вѣрный, радвай са ливіо света, радвай Тикаидо избанна; радвайте са, сѣко мѣсто и граде и страно, кои-то отхранихте жители за небесно-то царство, и отпацихте ги въ въздържаніе и мѣки, и показахте ги Богу, че са съзвѣмъ споредъ неговъ-тѣ желъ, тѣ са показахъ, че са свѣтила на наши-тѣ дѣши, понеже дѣховно свѣтнахъ на сѣкѣ странъ съзъ свѣтлость-тѣ на свои-тѣ чѣдеса и дѣла.“